

Георги Райчев
Майстор Манаси

Живееше си едно време в наше село човек на име Манаси. Манаси нито ореше, нито сееше, нито жънеше. Пък и нищо си нямаше – нито нива, нито кон, нито крава. И къща нямаше – живееше по чуждите къщи. Имаше си Манаси дребен занаятец, с него изкарваше прехраната си: шивач беше, шиеше хубави кожени кесии за тютюн. Ей такива е, колкото ръкавица, съшити от триъгълни късчета кожа, обагрени с разни цветове. Отгоре кесията се стягаше с кожена връв, а на двата края на връвта висяха шарени ресни като корените на луковица...

Щом някой скъсаше или загубеше кесията си за тютюн, повикваше Манаси и кажеше:

– Хайде, Манаси, кесия да ми ушиеш!

– Каква я искаш? – пита Манаси. – С ресни или без ресни? С ресни струва три пъти по-скъпо.

– С ресни, с ресни бе, човече!

– Добре, но само че кожата ще си купиш ти и три дни ще ме храниш даром!

– Прието, майсторе, заповядай дома утре!

Запретва се на другия ден Манаси – шиє, крои и за три дни кесията готова.

Днес у тогова, утре у оногова, най-сетне не остана в наше село човек без тютюнева кесия. Нямаше вече и хляб за Манаси.

– Ще зарежа вече това село! – каза си веднъж майстор Манаси. – Ще тръгна по света, пари да печеля, богат да стана.

Решено – сторено! Набучи майстор Манаси грамадни ножици в пояса си и замина. Стигна в непознато село, тръгна по улиците и се провикна из цяло гърло:

– Ха майстор шивач, ха-а-а! Всичко шия, всичко мога!

Чу го един човек, попита го:

– Майсторе, ами кожух знаеш ли да шиеш?

– Знам я, как да не знам? Всичко мога, всичко шия!

– Щом си такъв майстор, заповядай дома! Имам три овчи кожи: искаш да ми ушиеш от тях кожух, дълъг до земята.

– Бива, господине, и по-дълъг може!

Въведоха майстора в къщи; седна, разположи се и рече:

– Сложете сега да хапнем!

Сложиха му гозба, нахрани се Манаси до пресищане.

– Постелете сега да спим, пък утре рано работа ще почнем!

Постлаха му мека постеля, легна, наспа се Манаси като младенец.

На утрото човекът го попита:

– Е, как е, майсторе, да донеса ли кожата?
– Почакай – важно отвърна майсторът. – Днеска ножиците си ще
точа.

Измъкна Манаси тежките ножици от пояса си, точи ги, гласи ги –
цял ден. Обядваха, вечеряха и пак легнаха да спят.

На утрото взе Манаси кожата, разпростря ги на пода, коленичи и се
залови за работа. Мери – крои, крои – мери, чак до залез слънце.

– Е? – пита го човекът. – Ще стане ли дълъг кожухът?

Майстор Манаси се почесва по врата и важно-важно отговаря:

– Право да ти кажа, господарю, кожух няма да стане – кожата не
стигат. По-добре ще е утре шарено кожухче да ти уشيا. Без ръкави ще
е, за под абата. Чудо ще стане!

Нямаше какво – съгласи се човекът.

На утрото майстор Манаси пак се залови за работа. Мери – крои,
крои – мери, пак до залез слънце.

– Е, майсторе, как е, ще стане ли кожухчето?

– Няма да го бъде, чорбаджи!

– Че защо бе, майсторе?

– Кожите не достигат. Пък и да ти кажа ли, защо ти е кожухче, аба
като имаш? По-добре да ти уشيا аз на тебе едни дълги калцуни – хем
краката ти ще топлят, хем коленете ти ще пазят.

Какво да прави човекът – съгласи се пак.

Но и за калцуни кожата не стигаха!

– Бре да се не види! Ами сега?

Най-сетне майстор Манаси рече:

– Слушай, господарю, кожух не стана, нито кожухче и калцуни. Но
утре ще видиш каква чудна кесия за тютюн ще ти измайсторя!

Прехапа устни човекът и пак се съгласи. Вечеряха, спаха, станаха.
Запретна се майстор Манаси и до вечерта кесията беше готова – с ресни
и висулки, да ѝ се ненагледаш!

Подаде я майсторът на човека, засука мустак и гордо-гордо изрече:

– Видиш ли, господарю, това се казва кесия: няма втора на света!
Плащай сега, да видим какво ще платиш!

Човекът нищо не отговори. Той дръпна кесията, нахлузи я на Мана-
сиевата глава, ритна го в гърба и рече:

– На такъв майстор – такава отплата! Отсега нататък да викаш вече
не „всичко мога, всичко шия“, а – „каквото зная, това шия“. Разбра ли,
пакостнико!

КРАЙ

© Георги Райчев

Сканиране, разпознаване и редакция: moosehead, 2008

Издание:

Приказки от български писатели
Издателство „Български писател“, 1981 г.
с/о Jusautor Sofia

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8875>]